

Kacper Bartczak

Maile zebrane

Mailem przyszły wasze
wiersze niespieszne
odrębne krzywe koledzy
pogięci całe zrobione
z was niewidzialnych
łączy niemoć
głupców poezji bez

programu Są piękne donikąd
niespieszne Wchodzą mi
w kanon palec obwód
użycie nareszcie dzień
dobry dzień w nocy
piękny Nareszcie nic
nie mam nic do powiedzenia

Compicolife I

Ponoć facet który napisał moje wiersze
był martwy Ponoć
nie żył przez wiele lat i mówił
w rygorystycznej kontorsji

Wszystkie stany były dla niego
wyjściowe Nie miał wejść
nie miał głowy
do tego Twarz mu urwało
lustro u fryzjera Utracił
kuter i sieci Odwrócił się
od statków lądu i morza
Nie miał pleców

Compicolife II

Ponoć facet który napisał tamte wiersze

nie żyje Mówią że już wtedy

był martwy Że się ślinił

nie definiował nie uściślił

nie przesiąkł przez błonę

która dzieli szum

od polityki powietrza

Mówił na wdechu Teraz mówi

nerw skroni jak mniemam

śle mnie pod kątem

w orkiestracji powietrza

i będę tak mniemał